

In Memoriam C. N. Vreeken

Cornelis Nicolaas Vreeken is niet meer. Op dinsdag 4 december 1956, op 77-jarige leeftijd, overviel hem, op straat, de dood terwijl hij op weg was naar de zaak. Met hem is wederom een der veteranen van het zaadvak uit de toch al zo gedunde gelederen der oude garde heengegaan. Zij die overblijven beginnen zich eenzaam te gevoelen.

Als oud vriend en collega is het mij een behoefte een enkel woord aan zijn nagedachtenis te wijden.

Vreeken was een markante figuur, soms filosofisch beschouwend soms fel uitvallend. Hij had een sterk rechtsgevoel en nam geen blad voor de mond wanneer hij meende dat het recht werd te kort gedaan.

Oorspronkelijk afkomstig uit het bloembollenvak trad hij in het begin dezer eeuw als correspondent in dienst der firma Gebroeders van Namen te Zwijndrecht, destijds onder leiding van de Heer Anthonie van Namen. Na de dood van de Heer van Namen wiens schoonzoon Vreeken inmiddels was geworden, werd hij de opvolger. Gedurende een 20-tal jaren was hij directeur van de N.V. Gebr. van Namen totdat een samenloop van omstandigheden de zeggenschap in het bedrijf in handen bracht van een concurrerende firma. Dit feit was aanleiding tot zijn besluit om uit te treden en voor eigen rekening te beginnen. Het nieuwe bedrijf onder de naam „Vreeken's Zaden”, gevestigd te Dordrecht, en dat nu terug kan zien op een 31-jarig bestaan, werd oorspronkelijk opgezet als groothandel, doch in 1940 werd overgeschakeld naar de tuinders-zaadhandel. Deze veranderingen, het prijsgeven der oude familiezaak en de opbouw van een nieuw bedrijf, en een groot en groeiend gezin waren een periode van grote zorg.

Vreeken was een goed vakman, maar in het bijzonder ging zijn liefde uit naar het kweekwerk. Hij was in hart en nieren een kweker. Toen zijn leeftijd en gezondheid hem noopten zijn werkzaamheden te beperken werd een klein deel van de proeftuin voor hem gereserveerd waarop hij zijn geliefde bezigheid kon voortzetten.

Vreeken's kweekwerk viel voor een belangrijk deel in de periode vóór de invoering van het Kwekersbesluit. Met lede ogen moest hij aanzien dat door hem gewonnen verdienstelijke rassen dadelijk na het verschijnen door anderen werden nagebouwd met het gevolg dat hij de kosten had en anderen de vruchten plukten. Die handelwijze verbitterde hem. Ik herinner mij nog dat hij zijn Pronkboon „Erecta” in de handel bracht, een ras dat nog heden in verschillende kwaliteiten het algemeen geteelde ras is gebleven en enorme verdienste voor de tuinbouw heeft afgeworpen. Vrijwel onmiddellijk na het verschijnen werd het ras nageteeld en omgedoopt tot „Emergo”. Toen hij dit vernam, zei hij: „een goede naam, „Emergo”, d.i. „ik ontkom” — „ja, aan de klem van het recht”.

Het is dan ook begrijpelijk dat hij naar de mate van zijn krachten, ijverig heeft medegestreden om te komen tot een wet die de kweker in zijn werk beschermt. In de laatste jaren van zijn leven heeft hij de voldoening mogen smaken dat verschillende van zijn kweekproducten, zoals nieuwe stambonen, door de Raad voor het Kwekersrecht werden ingeschreven.

Zijn bedrijf en werk wordt voortgezet door een van zijn zoons, de Heer W. Vreeken. Wij hopen dat de zaak onder diens leiding een goede toekomst tegemoet moge gaan.

Met Vreeken is een der verdienstelijke vertegenwoordigers van het zaadvak heengegaan. Zijn nagedachtenis zal bij ons in hoge ere blijven.

A. R. Zwaan.